

HISTORIEK VAN DE LAURUS NOBILIS-KWEEK IN RUDDERVOORDE EN BIJ DE FAMILIE SCHRAUWEN

Het belang van de gemeente Rudderveorde, met betrekking tot de kweek van *Laurus Nobilis* kan moeilijk worden ontkend. Reeds in 1895 won **Leon Plovie**, een overgrootvader langs moeders zijde van Jean-Marie en Dominiék Schrauven, talrijke "grand prix d'horticulture" in Roubaix. Prachtige medailles zijn hier het bewijs van. Bij zijn overlijden werd hij opgevolgd door zijn beide zonen **Gaston en Octaaf**, in het ouderlijk bedrijf langs de Hillestraat. Begin de jaren zeventig hield hun bedrijf op te bestaan doordat zij geen opvolgers hadden. De bedrijfsgronden werden verkaveld. Ook bij het kasteel Pecsteen was er een kleine opkweek van laurieren. Meer bepaald **Arthur Gustaf Adolf Pecsteen**, overgrootvader van de huidige baron Jaques, gehuwd met een dochter Piers de Nieuwburgh had een verzameling van deze planten. Hij stierf in 1895. Zijn portret, geschilderd door Herbot, hangt nog steeds in het kasteel Pecsteen te Rudderveorde.

Dicht bij de markt van Rudderveorde was er rond de eeuwwisseling ook het bedrijf Denneweth. Daar werden naast laurieren ook *Aspidistras* gekweekt. Het bedrijf werd gesloopt in 1926. Ook bij het centrum was er de kwekerij van brouwer Verscheure.

Naast de familie Pecsteen, Verscheure, Denneweth en Plovie is de familie Schrauven reeds 100 jaar lang actief in het kweken van laurieren.

Wij noteren 1895 als de heer **Jan Schrauven** uit Kalmthout naar Oostkamp verhuist. In het kasteel Piers de Nieuwburgh wordt hij hovenier en dient hij zich voornamelijk in te laten met het verzorgen van de laurieren. Daar krijgt hij de smaak van deze sierplant te pakken en start samen met zijn twee zonen, Jules en Alfons, aan de Tramstatie te Rudderveorde, een eigen bedrijf op. **Jules Schrauven** blijft op het ouderlijk bedrijf, de huidige woning van Jozef Schrauven, en **Alfons** start een nieuw bedrijf iets verder richting Markt, waar thans het bedrijf Sylvain Schrauven en zonen gevestigd is. Ook de zonen van Jules Schrauven zijn door de laurier-microbe gebeten.

De oudste, **Sylvain** gaat bij zijn (ongehuwde) nonkel helpen en zet bij diens overlijden de zaak verder. In 1949 wordt hij zelfstandig.

Jozef en Adelin blijven op het ouderlijk bedrijf en werken daar samen tot halfweg de jaren zeventig. Op dat moment wordt de zaak in twee eigen bedrijven gesplitst. **Hilaire** start een eigen volledig nieuw bedrijf

De familie Plovie, met links prijkskaper Leon Plovie en rechts de zonen Octaaf en Gaston.

op de weg naar Torhout. Zo waren er dus in de beginjaren zeventig, vier Schrauwers actief in de laurierbranche. Nog tijdens die jaren zeventig haakte Sylvain echter af. Hij ging zich meer toeleggen op openbare werken in groenaanleg en onderhoud. Maar anderzijds startte **Lode**, de oudste zoon van Adelin in het begin van de jaren tachtig een apart bedrijf. Eerst in Torhout, daarna langs de Canadastraat te Ruddervoorde. Zo bleef het aantal laurierkwekers in de familie toch verder op vier hangen. Maar het zou daar niet bij blijven.

Eind de jaren 80 richtte **Peter Schrauwen**, de jongste telg van Adelin een serrecomplex op in de Sijlslostraat. Dit was meteen het vijfde laurierbedrijf op dat moment. En omdat Sylvain, die in '84 op pensioen ging, geen echte hobby of bezigheid had, werd ook in de St.-Elooisstraat 80 de draad met de laurieren weer opgepikt. Daartoe werd door **Jean-Marie en Dominiek** in 1987 en 1989 een kweekserre en een hangar geplaatst om de planten te overwinteren. De kennis van vader Sylvain en de Nonkels Jozef en Hilaire was in deze beginfase van groot belang. Vooral omdat deze laurierkweek hoe dan ook een nevenactiviteit was en in de toekomst ook zou blijven.

Eind de jaren tachtig waren er dus niet minder dan zes autonome laurierbedrijven van de familie Schrauwen in Ruddervoorde.

Jan Schrauwen

Wellicht had niemand kunnen denken dat amper acht jaren later nog slechts op één plaats laurieren zouden gekweekt worden. Adelin kwam door ziekte plots te sterven, Hilaire en Jozef gingen op pensioen en hun bedrijven hielden op te bestaan. Lode en Peter hielden, mede door een malaise in de laurierteelt, de kweek voor bekeken. Anno 1997 worden dus nog enkel, evenwel als nevenactiviteit want de ruimte voor een exportbedrijf is te klein op deze plaats, laurieren gekweekt in de St.-Elooisstraat 80. De liefde of passie voor deze welgeurende, immer groene planten is bijzonder groot. In Ruddervoorde zal de naam Schrauwen nog een tijd verbonden blijven met Laurus Nobilis. Enkele heel oude familie-exemplaren bleven dan ook gelukkig in deze gemeente.

Jules Schrauwen temidden van zijn laurieren..